ANUL XXII. Seria — II No. 610 — 4 pagini 5 LEI — C. — Sâmbătă 27 Iunie 1942

ANULAT

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

Direcţia şi Ad-ţia 3.26.60
Telefoane: Secretariat „ „ 5.91.86
Provincia „ „ „ 5.91.86
Tipografia „ „ „ 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE
1 an . . . . . Lei 1200
6 luni „ . . . . „ 600
Autorităţi, Instituţii, cluburi: 3000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR
Inscris Trib. Ilfov sub Nr. 282/938
Administrator Delegat: Al. Iliescu

DECE N'A PLECAT echipa naţională ?

Nu avem obiceiul să ne repetăm profesiunile de credinţă şi deaceea, astăzi, nu vom mai insista asupra unor puncte de vedere lămuritoare, — deoarece, suntem convinşi, am reuşit să dovedim că aceste lămuriri nu erau pentru noi înşine, ci pentru acei cari, până mai eri, reuşiseră să creeze o anumită noţiune despre cuvintele de gazetar şi de cinste.

Noi suntem aşa cum ne cunoaşteţi şi desfidem pe acela care, la ora actuală, s'ar putea prezenta — penibil, desigur — în calitate de apărători ai unor cauze, idei sau personalităţi pierdute pentru însăşi sensul în care şi-au justificat o prezenţă.

Simt, bunăoară, că un articol de-al nostru a supărat pe cineva, sau pe câţiva — o anumiă portretizare a reînviat multe sensibilităţi cărora noi nici nu le bănuiam existenţa... — şi, mai mult, a reuşit chiar să creeze o aşa numită divergenţă de păreri care nu ne-ar fi mirat dacă n'am fi văzut de «cealaltă parte», o seamă de oameni cari, chipurile, se pretindeau docţi.

Dar aceste amănunte n'au nici o importanţă, deşi e trist că există aliaţi pentru o situaţie inadmisibilă, pe care gloria footballului românesc o refuză cu îndârjire.

Noi astăzi vrem să scrim despre altceva şi anume despre un fenomen care a trecut parcă voit neluat în seamă, parcă era un simplu fapt divers pentru footballul nostru, parcă era vorba de ratarea organizării unui match dintre selecţionatele Chitilei şi Medjidiei.

Noi iar am tăcut la început — acest obiceiu pe care nu-l vom părăsi niciodată — şi am aşteptat.

Era normal, deşi cei pe care nu-i înţelegem în ceeace au intenţionat, sau, mai bine zis, n'au făcut, lăsau să se creadă că e vorba de un caz excepţional, de o tăcere strategică-nu mai ştiu cum, de timpurile pe care le trăim şi aşa mai departe.

Dar noi, astăzi, întrebăm curioşi, clar şi răspicat: DECE N'A PLECAT ECHIPA NAŢIONALA IN STREINATATE.

Poate am fi fost şi noi convinşi de această tăcere semnificativă, plină de tâlcuri şi înţelesuri a foruluî nostru conducător, dacă un fapt, un simplu fapt, nu ne-ar fi arătat că bănuiala noastră dela început îşi găsea nenumărate argumente

Şi iată-ne, la un moment dat, extrem de surprinşi că odată echipa naţională a României, înzestrată cu mult talent şi poate şi mai multă BUNAVOINŢA, — a găsit de cuviinţă să contrazică părerea unui for mai mare, mai vechi şi mai bogat, — reuşind să treacă graniţele ţării.

Este surprinzător acest lucru desigur, şi acesta este şi motivul care ne-a determinat să scrim aceste rânduri şi să punem întrebarea pe care am pus-o: DECE N'A PLECAT?...

Nu s'au obţinut cele necesare pentru trecerea frontierei? Dar bine, — cum au reuşit acest lucru tennismanii români?

Se poate, atunci, ca aceşti năzdrăvani şi minunaţi tennismani să fi găsit o modalitate, un chiţibuş chiar, care să le fi îngăduit posibilitatea de a mai aduce câteva victorii prestigiului sportului românesc.

Se poate deasemenea — şi noi optăm cu toată convingerea, — ca această modalitate să se confunde cu sensurile depline ale noţiunii de iniţiativă, de bunăvoinţă, de frământare aproape pasională pentru o cauză, pentru o reuşită, pentru ambiţia de luptă care înseamnă litera A în abecedarul acesta greu de învăţat al sportului.

Se poate...

Dar noi ne întrebăm cum de nu s'a găsit această modalitate, acest chiţibuş şi «dincolo»?

Pentrucă SE PUTEA GASI.

Noi n'am fost niciodată încrezători de circumstanţă şi nici polemişti de ocazie.

Da suntem îngrozitor de polemişti şi conştienţi acuzatori ai unor fapte care nu ne indispun pe noi, ci însăşi sportul în genere, — lucru care ne este mult mai drag decât ar bănui aceşti domni cari surâd sau care înjură, după împrejurări şi după putere.

Noi vrem şi ştim să fim puternici chiar atunci când suntem slabi, pentrucă verticalitatea este o realitate şi nu o educaţie geometrică...

Dece n'a plecat echipa naţională în Slovacia noi încă nu ştim.

Dar am întrebat şi, dacă nu ni se va răspunde, o să mai întrebăm.

Aşa cum ştim noi câteodată...

Victor Costin Popescu

La 16 August

România va juca cu Germania la Beuthen

In numărul de 25 Iunie al ziarului «Völkischer Beobachter« ediţia Viena se anunţă partida internaţională de football dintre România şi Germania care va avea loc la 16 August la Beuthen.

Inainte de acest joc, naţionala Germaniei *va* întâlni la 19 Iulie la Sofia pe acea a Bulgariei.

La 26 Iulie

România invitată la o mare reuniune internaţională la Sofia

A mai fost invitată şi Croaţia

SOFIA 25 Iunie (Dela corespondentul nostru particular). — In ultima săptămână a lunii Iulie va fi în localitate o mare manifestaţiune ciclistă în program fiind alergări pe pistă şi pe şosea.

Două naţiuni invitate

Au fost invitate la această reuniune ROMANIA ŞI CROAŢIA.

In cursul zilei de 26, d. Selvelieff, şeful redactor al ziarului bulgar «Sport», va avea o convorbire telefonică cu d. av. Lică Negrescu, dela forul de specialitate din Bucureşti, pentru comunicarea detaliilor de participare.

ŞI O REVANŞA?

In modul acesta, se reiau relaţiile sportive între România şi Bulgaria, între care, dealungul anilor, au avut loc multe răfueli cicliste şi nu este exclus ca, datorită acestui prilej, să se perfecteze o reuniune bulgaro-română pentru sfârşitul lui August sau începutul lui Septembrie la Bucureşti, drept revanşă.

O SAPTAMANA A SPORTURILOR

Precizăm că este vorba de o săptămâna a sporturilor în care vor fi mari concursuri de diferite sporturi.

Asupra acestie importante manifestaţiuni vom reveni la timp cu amănunte.

IN PREAJMA NAŢIONALELOR FEMININE

Atlete şi performanţe

In acest an, grupările n'au fost prea harnice. E drept suntem numai după o lună şi jumătate de întreceri. Oricum miră absenţa de pe stadion a atletelor Grupului Etnic German şi a celor câteva cluburi bucureştene, între care îndeosebi Victoria.

Nici o veste din Timişoara şi Sibiu. Nici o performanţă din Braşov şi Mediaş. In schimb multă ambiţe şi mult talent la Atletic Club şi frumoase ralizări la Reşiţa.

Pentru bucureştence am avut încă din Mai universitarele, continuate apoi în Iunie cu concursurile Ligii, culminând cu campionatele regionale. Iar U. D. R.-ul se poate mândri cu un mănunchi de îndrăgite atletice. De subliniat reapariţia pe stadion, ca îndrumătoare şi cine ştie poate curând, iar ca atlete, a fostelor campioane şi recordmane încă, Angela Petrovici şi Silvia Capsali.

SPRINTUL

Şi-acum să urmărim la fiecare probă atlete şi rezultate. Fireşte începem cu sprintul. S'a alergat mai mult 80 m. Unde Leni Teodosescu s'a dovedit tot atât de bună ca la lungime. Pe sută un singur rezultat bun: cele 13,8 secunde ale Getei Richter. Revenind la 80 m. vom spune că opt atlete doar au coborît sub douăsprezece secunde.

10.3 TEODOSESCU (ACR)
11.0 Richter (ACR)
11.4 Kölman (V. D.)
11.6 Mureşan (ACR)
11.8 Iovănescu (ACR)
11.8 Maria Dan (UDR)
11.9 Ionescu
12.0 Sion

GARDURI

Pe garduri n'avem multe concurente dar acestea pot oricând să-şi îmbunătăţească şi stilul şi timpurile.

14.1 Doboşan (UDR)
14.6 Iovănescu (ACR)
15.1 Bârlea (ACR)
15.6 Drăghici (UDR)

SĂRITURILE

Iată-ne la sărituri, căci dintre alergări anul acesta nu se vor mai programa nici 500 m. şi nici 800 m. La înălţime viforista Kölman ar fi devenit cu performanţa de acum, recordmană naţională, dacă n'ar fi avut cetăţenie străină. Ambiţia româncei Iovănescu de a ne da ea acest record e deci cu atât mai aprigă. Şi să se gândească bine, n'o desparte de record decât un centimetru şi jumătate... Bune, ca şi în anii trecuţi Richter şi Teodosescu, excelentă performanţai noii descoperiri Nana Vetra, promiţătoare Ati Negulescu.

1.45 Kölman (V. D.)
1.42 Iovănescu (ACR)
1.35 Richter (ACR)
1.30 Teodosescu (ACR)
1.30 Vetra (ACR)
1.28 Angelescu
1.25 Minculescu
1.20 Negulescu (ACR)
1.20 Calboreanu

Satisfăcătoare sunt şi rezultatele dela lungime, unde aproape zece atlete au trecut de patru metri. Regăsim în bună parte numele amintite până aici. Vom vorbi deci despre celelate. Despre rezultatul neverosimil aproape al ploeştencei Neagu, pe care l-am dori reînoit, despre săriturile în realitate cu zeci de cm. mai mult ale Marianei Comănescu — îndrăgită şi ea de

(Continuare în pag. 3-a)

La Bucureşti

Reprezentativa Vienei va întâlni pe aceia a Bucureştiului

VIENA, 25 (Serviciul nostru special). — In ultimu şedinţă a Ligei Ostmarkului a fost hotărâtă data la care reprezentativa Vienei va înfrunta pe aceia a Bucureştiului. Data la care s'a fixat jocul vienez este aceia de 26 Iulie, iar locul de disputare al acestui joc va fi Bucureştiul.

COVACI DELA RIPENSIA a semnat pentru F. C. Craiova

Craiovenii au depus la F. R. F. H. cererile de legitimare

F.C. Craiova a făcut o achiziţie de mare preţ: pe Covaci, excelentul înaintaş centru al Ripensiei.

Timişoreanul a fost mutat cu serviciul militar la Craiova şi în această situaţie poate fi transferat cu uşurinţă, conform unui articol special din regulamentul de transferări.

F.C. Craiova a depus la federaţie cererile de legitimare, urmând ca zilele acestea Ripensia să trimită deslegarea şi modelul C, necesare legitimării.

Astfel că F.C. Craiova va avea pentru campionat un centru înaintaş excelent.

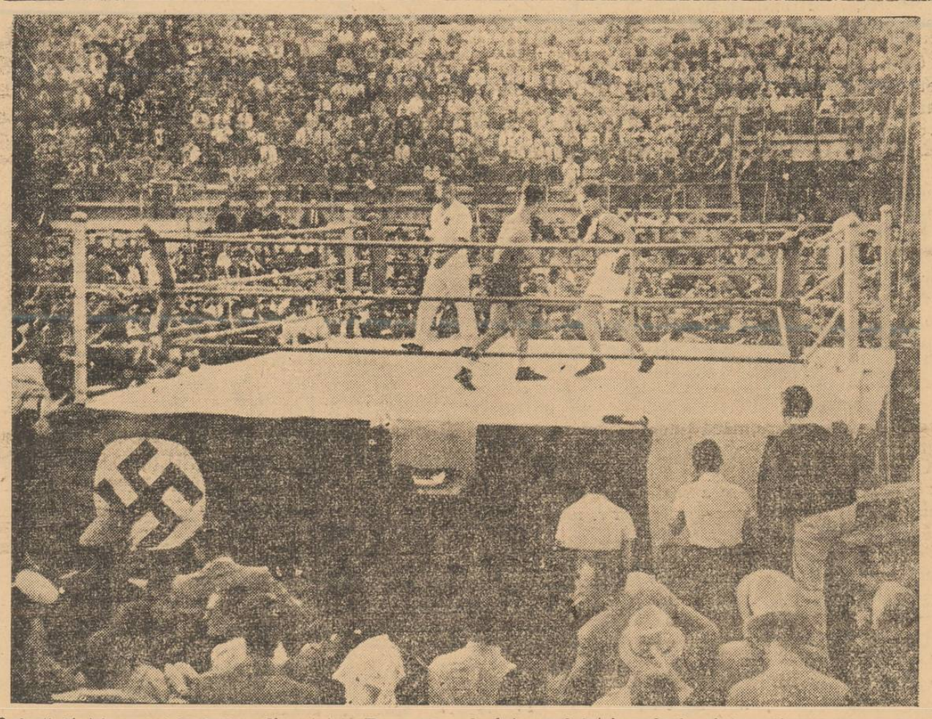

In fază dintr'un match de box disputat la Roma în cadrul turneului triunghiular internaţional care a revenit Germaniei cu 23 puncte clasându-se înaintea Italiei cu 17 puncte.

Cluburi mici, nevoi mari

... Departe de lumea vedetelor, a matchurilor «mari» şi a stadioanelor cu mii de spectatori, echipele de district duc o existenţă anonimă şi hrănită de entuziasm.

«DISTRICTUL BUCUREŞTI» cu toate necazurile şi bucuriile lui, va fi prezentat în coloanele „Gazetei Sporturilor» de redactorii noştri

Costin Păun şi Alexandru Achille

Prima prezentare: DUMINICA 28 IUNIE 1942.

Alte demisii de jucători de football

Printre ultimile demisii de jucători sosite la F.R.F.H. se găsesc şi cele ale următorilor:

Bogdan (Rapid)
Mladin (Gloria-Arad) şi
Catană (Olympia).

Hand-ballul în plină activitate...

Reprezentativa Bucureştiului de hand-ball a fost formată pentru turneul dela Ploeşti

După cum am anunţat în numerele noastre precedente, Duminică 28 şi Luni 29 se vor desfăşura la Ploeşti sub organizarea Căminului Cultural universitar «Voevodul Mihai», manifestaţii sportive de handball, football, volley şi basket, pentru cinstirea eroilor prahoveni căzuţi pe câmpul de onoare. Atât organizatorii cât şi echipele participante s'au pregătit minuţios, în vederea acestui concurs sportiv, ca această înălţătoare şi pioasă manifestaţie să se bucure de o amploare şi manifestaţie deosbită.

Reprezentativa Bucureştiului a fost alcătuită

Aseară, după antrenamentul ce a avut loc pe stadionul Muncitoresc — pus cu multă amabilitate la dispoziţia conducerii hand-ballului românesc — s'a procedat la formarea echipei Bucureştiului, fiind de faţă şi d. PUIU POPESCU reprezentând F. R. F. H.-ul. După unele discuţii, s'a alcătuit următoarea echipă:

PORTAR: Nichifor Puiu.

FUNDAŞI: Ionescu, Teodorescu.

MIJLOCAŞI: Hariton, Traian, Lăpuşan.

INAINTAŞI: Puiu Popescu, Vulescu, Gheorghiade, Comănescu, Niculescu, Mircea.

Rezerve: Drăgan, Ghiondea, Bădulescu, Şincan.

După cum se poate observa, o echipă în general formată din elemente tinere şi talentate fiind în acelaş timp selecţionaţi şi jucători internaţionali cu renume în handballul românesc ca: Traian, Comănescu, Popescu Puiu, etc.

Sperăm ca reprezentativa Bucureştiului să se întoarcă învingătoare dela Ploeşti, reuşind să-şi adjudece Cupa «Eroilor Prahoveni». Dar să nu uităm, că mai au un cuvânt de spus şi reprezentativele oraşelor: Mediaş şi Ploeşti. Aşa că...

Naţiunile sportive sunt naţiuni ostăşeşti

Eroul ese din rândurile sportivilor

Marele mareşal al Finlandei, Mannerheim, care a fost pe neaşteptate vizitat de către Fuehrer cu ocazia împlinirei a 75 ani, a spus odată, când a fost întrebat despre valoarea sportului, următoarele: «Superioritatea poporului finlandez în campania de iarnă a primului său război împotriva Rusiei a fost posibilă numa prin antrenamentul sportiv făcut în tinereţe».

La fel sună cuvintele primului ministru al Finlandei şi ale conducătorul sportiv Rangell: «Locul de onoare al sportivilor finlandezi a fost totdeauna acolo unde patria a avut nevoie de cei mai buni fii ai săi şi de cea mai mare putere bărbătească a lor».

Nu poate fi contestat că poporul finlandez şi-a format prin educaţia fizică pe cei mai buni fii ai săi. Astăzi sportivul este soldatul pe care se pune temeiu. Eroul ese tot din rândurile sportivilor. De mai multe ori s'a subliniat că cuvintele «EROU» şi «SPORT» sunt formate în limba finlandeză din aceiaş origină «UR». Poate că înaiante era unul şi acelaş, eroul din războiu şi sportivul din timp de pace.

Rangell a spus: «Cel mai mare sacrificiu se cere sportivilor, deoarece locul lor natural este acolo unde este nevoia de cea mai mare bărbăţie şi unde calităţile militare sunt supuse la nenumărate probe de forţă.» Şi în adevăr, se datoreşte enorma forţă de rezistenţă, mobilităţii şi capacităţii de entuziasm a micii armate finlandeze, faptul că ea a putut să se menţină, cu toată zăpada şi marele frig, împotriva superiorităţii numerice a inamicului. Puterea şi bărbăţia ca şi credinţa naţională sunt acelea care trebuiese însufleţite în tineret şi pentru aceasta serveşte educaţia naţională. Numai prin menţinerea sănătăţii poporului i-a fost posibil Finlandei să obţină astfel de performanţe şi de succese întâi pe tărâmul sportului şi apoi în pădurile Careliei împotriva bolşevicilor. Acestea sunt învăţăminte folositoare care trebuiese trase din evenimentele acestui timp atât de dureros pentru mica Finlandă.

Este necesar ca tineretul, deci acea parte a fiecărui popor care este mai mult chemată decât orişicare alta să apere interesele naţionale, să fie întotdeauna la înălţimea morală şi fizică. Evenimentele timpului nostru au dovedit clar că nu ajunge să stăpâneşti ceva numai într'o singură direcţie şi că este nevoie de bărbaţi energici, puternici şi plini de caracter care au încredere în calităţile şi în patria lor. Nu din întâmplare azi Germania, Italia şi Japonia au cele mai bune organizaţii de sport. Calităţile fizice şi morale sunt întărite în aceste ţări prin educaţia sportivă, deoarece sportul este şcoala educaţiei fizice şi spirituale după care se poate orândui felul de viaţă şi mai ales să se păstreze o sănătate bună. Concepţia liberală a activat peste tot descompunând unde a avut o influenţă în viaţa sportivă. Se rămânea la un punct, nu se mergea mai departe. Atunci când spre exemplu sportul francez a stagnat, evreul american Jeff Dickson a început să revitaieze sportul pe ghiaţă şi boxul francez prin senzaţii. Urmarea a fost la început o ridicare a performanţelor. O regie dibace a făcut ca toţi să vorbească de Paris şi de «Palais»-ul său. Dar «Palatul Sporturilor» a devenit foarte curând mormântul sportului francez. Franţa a supraestimat clipa şi a subestimat viitorul. Cu drept a spus odată Ducele: «Priviţi cu ochi scânteietori în viitor. Aceea ce mai trebuie să câştigăm ne interesează mai mult decât ceeace am câştigat deja. Viaţa şi victoria unei naţiuni este viitorul».

E. S. S. în exclusivitate pentru «*Gazeta Sporturilor*».

Două cazuri semnificative

Iată o constatare veche, dar mereu tristă: sportul românesc nu s'a bucurat niciodată de înţelegerea deplină a diverselor cercuri extrasportive cu care a venit în contact. A avut şi are acest sport nevoile şi grijile lui pe care conducerea proprie nu le poate nici acoperi şi nici îndestula, pentrucă sunt în funcţie de alte jocuri şi atunci în mod fatal, sportul vine în contact cu toate aceste foruri. Are nevoie de un teren, de un mic avantaj de călătorie, de o minge, echipament etc.

Este inutil să mai insistăm asupraf aptului că un sport există şi trăeşte dacă are posibilităţile necesare şi nici asupra adevărului că sportul a prilejuit adevărate campanii eficace de propagandă naţională, a scos în evidenţă o veritabilă arhitectură sportivă şi a creiat generaţii sănătoase, îndeplinind astfel un rol naţional şi social.

Sunt lucruri arhi-cunoscute.

La noi sportul continuă să trăiasc că graţie câtorva oameni care nu au precupeţit nici fortul şi nici sacrificiu personal pentru a da sportului ce-i trebue. Puţin, dar suficient pentru a menţine aprinsă flacăra sportivă.

Am făcut aceste reflecţii amare pe marginea unor recente cazuri, semnificative pentru situaţia prezentă a sportului.

La noi, nu de acum, ci de azi de zile terenurile au constituit o mare problemă. Sunt prea puţine, fapt care ţine în loc mişcarea sportivă şi-i îngreunează progresul. Iar din acelea care sunt, cele mai multe sunt insuficient înzestrate cu instalaţiile necesare, încât nimic aproape nu le distinge de primele începuturi ale sportului la noi.

Astăzi mai sunt sporturi care nu au teren pentru a se manifesta.

Handballul este unul din acestea.

Şi'n una din zilele trecute, pentru a se antrena echipa Capitalei care va juca într'un turneu la Ploeşti la 28 şi 29 Iunie, a solicitat terenul volodrom. L-a obţinut, dar sub formă de... închiriere, plătind proprietarului pentru două şedinţe de antrenament o sumă de bani! (nu interesează cifra, ci faptul). Dar nu numai atât. Handballul a fost anunţat că va fi urmărit prin fise dacă nu va plăti!.

Iar o grupare — să-i zicem Viforul Dacia — plăteşte anual pentru a folosi terenul de două ori pe săptămână!!

Indiferent cine este proprietarul: o instituţie particulară, comunt, primăria, faptul rămâne

(Continuare în pag. 3-a)